855

RSSA

देवस महतसात वार्णीं विश्वतस्तनं। रेश्वर्ये वार्णे राम रहस्यास वै प्रभी:। त्राजगार्मनयः सर्वे देवाश्वाश्चिपुरोगमाः । यज्ञाङ्गानि च सर्वाणि वषट्कारश्च मूर्त्तमान्। मूर्त्तिमिन्त च मामानि यजंषि च महस्र । च्यमेद्यागमत्तव पदक्रमिवभूषितः। लचणानि मुरास्तामा निहकं मुरपङ्क्षयः। श्रीङ्कारञ्चावसन्तेने निग्रहप्रगहै। तथा। वेदास सोपनिषदे। विद्यासाविव्ययापि च। भूतं भवं भविव्यस दधार भगवान् शिवः। संज्हावात्मनात्मानं खयमेव तदा प्रभी। यज्ञञ्च भोभयामास ब ज्ञरूपं पिनाकप्टक्। द्यीर्नभः पृथिवीं खञ्च तथा चैवैद भूपतिः । सर्व्वविद्वेश्वरः श्रीमानेव चापि विभावमुः । एष ब्रह्मा शिवो स्ट्री वर्षणेऽश्निः प्रजापतिः । कीर्त्त्यते भगवान् देवः सर्वभूतपतिः शिवः । तस्य यज्ञः पग्रुपतेस्तपः कतव एव च। दीचा दीप्तवता देवी दिशस्य सदिगीश्वराः। देवपत्यश्च कन्याश्च देवानाश्चेव मातरः। त्राजग्मः महितास्तव तदा सगुकुलोदह। बर्ज पश्चपतेः प्रीता वरूणस्य महात्मनः । खयमुवस्त ता दृष्ट्वा रेतः समपतद्भवि । तस्य गुक्रस्य विस्वन्दात् पंाग्रह्न संग्टह्म भूमितः। प्रास्वत् पूषा कराभ्यां वै तिसिन्नेव इताशने। ततसासिन् मंप्रवन्त सने ज्वलितपावके। ब्रह्मणी जुइतस्तन प्रादुर्भावा बभूव इ। स्कनमान्य तञ्चकं अवेण परिग्टल मः। त्राञ्यवनान्त्रतयापि माजनहोद्भगनन्दनः। ततस्त जनयामास भूत्यामञ्च वीर्य्यवान्। तस्य तत्तेजसस्तस्माञ्जज्ञे लोकेषु तैजसं। तमसत्तामसा भावा व्यापि सन्तं तथाभयं। स गुणस्तेजसी नित्यस्य चाकाश्रमेव च। सर्वभूतेषु च तथा सन्व तेजस्वयोत्तमं। गुक्रो इतिऽग्रीः तिसिंस्त प्रादुरासंस्वयः प्रभा। पुरुषा वपुषा युकाः सैः सैः प्रसवजैर्गुषैः । स्रिगित्येव स्रगुः पूर्व्बमङ्गारेभ्योऽङ्गिराऽभवत् । श्रङ्गारसंश्रयाचैव कविरित्यपरारभवत्। यह ज्वालाभिरुत्येत्रा सगुलसाद्भगुः स्रतः। मरीचिन्धा मरीचिन्त मारीचः कप्यपो ह्यभूत्। त्रङ्गारेभ्धाऽङ्गिरास्तात बालिखिन्याः कुशाचयात्। श्रवैवाचेति च विभा जातमितं वदन्यपि। तथा भस्रव्येभी हेभ्या ब्रह्मविगणसम्मताः। वैखानमाः समृत्यनास्तपः श्रुतगुणेत्यवः । श्रश्रुते। समृत्यनावश्रिने। रूपसम्पति । श्रेषाः प्रजानं पतयः श्रोतोभ्यस्तस्य जित्ररे । स्वये रोमकूपेभ्यः खेदाक्कन्दो बलानानः । रतसात् कारणादा इर्ग्धिं सर्वास्त देवताः। ऋषयः श्रुतसम्पन्ना वेदप्रामाण्यदर्भनात्। यानि दारूणि ते मामा निर्थामाः पचमंज्ञिताः। श्रहीरात्रा मुह्हर्ताश्च पित्तं ज्यातिश्च वार्षं। रीद्रं लो हितमित्या इर्ले हितात् कनकं स्रतं । तन्मै विभित्तं विश्वयं धूमाच वसवः स्रताः । श्रिकंषा यास ते रहासायादित्या महाप्रभाः। उद्दिष्टासे तयाऽङ्गारा ये धिष्ण्येषु दिवि स्थिताः। त्रादिकत्तां च लेकिस तत्परं ब्रह्म तहुवं। सर्वकामदिमित्या इसद्र इस्यमुवाच ह। ततोऽत्रवीनाहादेवा वरुणः पवनाताकः। मम सन्मिदं दिव्यमहं ग्रहपतिस्विह। चीणि पूर्व्वाण्यपत्यानि मम तानि न संगयः। इति जानीत खंगमा मम यञ्चणं हि तत्।